

בע"ח (קרית גת) 10990-01-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית גת

בע"ח 10990-01-25 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת דגנית משעלי ביטון

מבקש
נגד
פלוני

משיבה
מדינת ישראל

החלטה

בע"ח פלוני בע"ח XXXXX-01-25

1. בפני בקשת המבקש להורות למשיבה להעמיד לעיונו מסמכים אשר לשיטתו הם חלק מחומר החקירה ושלא הועמדו לעיונו וזאת בהתאם להוראת סעיף 74 (ב) **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982**.

כתב האישום:

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, 3 עבירות איומים ושתי עבירות של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה ממש.

ע"פ עובדות כתב האישום ביום 11.1.23 בעת שהמבקש נסע ברכבו עם בת זוגו- המתלוננת וילדיה מנישואים קודמים- ילדה כבת 6 וילד כבן 14- בעקבות ויכוח, החל להכותה בפניה בגופה ובידה במכות אגרופ. המתלוננת התגוננה עם תיקה. במהלך הנסיעה איים עליה ועל ילדי כמפורט בכתב האישום. בהגיעם לדירה דחף את המתלוננת למעלית שם שוב תקף אותה בכך שחנק אותה ונתן לה מכת אגרופ. הקטינים נותרו מחוץ למעלית והקטין התקשר למוקד 100. בהמשך בביתם שוב תקף אותה בכך שאחז בצווארה ואיים עליה. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלוננת שריטות וסימנים אדומים.

החומר המבוקש:

3. ב"כ המבקש ביקש את החומרים הבאים:

א. רשימת חומר חקירה מסודרת.

ב. כל תיקי החקירה הסגורים הקשורים בין המתלוננת למבקש.

ג. הרישום הפלילי של המתלוננת.

ד. רישום פלילי של המבקש הכולל תיקים סגורים ופתוחים.

ה. מחומר החקירה עולה כי המתלוננת נחקרה תחת אזהרה ועל כן מבוקש לקבל את כתב האישום נגדה אם הוגש וככל ונסגר מבוקש לקבל את עילת הסגירה.

טיעוני הצדדים:

4. ב"כ המבקש טען כי המבקש הוא שהותקף באירוע ונאלץ להתגונן. מדובר בעדה מרכזית בתיק ויש בחומר המבוקש כדי לסייע בקביעת מהימנותה.

5. באשר לרשימת חומרי חקירה וגיליון רישום פלילי מלא של הנאשם לא היתה התנגדות מצד המשיבה והדברים נמסרו לב"כ המבקש במעמד הדיון.

6. באשר ליתר החומרים, סירבה המשיבה להעמיד לעיונו של המבקש את החומרים המבוקשים.

לטענת ב"כ המשיבה הרישום הפלילי של המתלוננת ככל וישנו אינו חומר חקירה ואין בו כדי לסייע להגנתו. מדובר במידע חסוי ולמתלוננת זכות לפרטיות. אין די בעצם הטענה כי מדובר בעדה מרכזית בכדי לחשוף את רישומה הפלילי ככל וזה קיים ויש להצביע על פוטנציאל קונקרטי להגנת הנאשם.

7. באשר ליתר הבקשות לא התייחסה המשיבה לכך בכתב.

8. במעמד הדיון צמצם ב"כ המבקש את בקשתו לעיון בתיק אחד בין המבקש למתלוננת, תיק אלימות משנת 2022. לדבריו המבקש הותקף באירוע משנת 2022 ויש בחומרי החקירה שם כדי לחזק טענותיו בתיק הנוכחי לאלימות מצד המתלוננת כלפיו.

9. ב"כ המשיבה התנגדה להעברת התיק הסגור זאת לנוכח האמור בסעיף 31 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, תשע"ט-2019 (להלן: "חוק המידע הפלילי").

10. במעמד הדיון לאחר עיון בית המשפט בחלק מהחומרים חזר בו המבקש מהבקשה לקבלת המרשם הפלילי של המתלוננת.

דיון והכרעה

11. חומר חקירה מוגדר ככזה בהתאם למבחן הרלוונטיות, בהתאם למבחני השכל הישר וניסיון החיים.

(ראו בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' ליאל שיינר** (23.1.2014); בש"פ 10283/09 **אליק לדר נ' מדינת ישראל** (19.01.10); בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ברקו** (13.8.2009); בש"פ 5425/01 **יאסין אל חאק נ. מדינת ישראל** (5.8.2001) ורבים אחרים.

נקבע כי יש לפרש את המונח חומר חקירה באופן רחב שיכלול "כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום" (בש"פ 9322/99 **מסארווה נ' מדינת ישראל** (6.2.2000), "גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפרופרירה של האישום" (בג"צ 233/85 **אל הוזייל נ' משטרת ישראל** (6.11.185). (להלן: "פרשת אלהוזייל"), בש"פ 1965/21 **בנימין נתניהו נגד מדינת ישראל**, שם נפסק כי מבחן הרלבנטיות הוא מבחן רחב, שבגדרו ניתן וראוי להסתפק בקיומו של "קצה חוט" כדי לחייב את המדינה לגלות חומר חקירה לנאשם.

על אף ההנחיה לפירוש מרחיב, אין הוא נטול גבולות [בש"פ 2632/00 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (15.6.2000)].

עיון בתיקים סגורים:

12. המשיבה טענה כי לבית המשפט אין סמכות לעיין בתיקים הסגורים של המתלוננת ואולם התיק שהתבקש בסופו של יום הוא תיקי חקירה שנפתח כנגד המבקש בעקבות תלונה שהגישה המתלוננת.

13. מאחר ומדובר בתיק בו נחקר המבקש כחשוד, הרי שכלל והיה מגיש בקשה לשינוי עילת הסגירה, ניתן היה לאפשר לו לעיין בחומרי החקירה. מטעם זה לא מצאתי לדון בשאלת הסמכות לעיין בתיקים סגורים של המתלוננת ובטענת חוסר הסמכות מכוח סעיף 31 לחוק המידע הפלילי.

14. עוד אוסיף כי כאשר מדובר בתיקים בהם קיימות תלונות הדדיות סביר להניח שבמהלך ההוכחות יועלו הדברים על ידי המתלוננת ו/או הנאשם ויש מקום לאפשר לנאשם להוכיח טיעונו.

15. בהתאם להלכות שנקבעו במספר פסקי דין - בש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל**, בג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים**, בבש"פ 3099/08 **דוד אברהמי נ' מדינת ישראל** (23.2.2009), בבש"פ 1408/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, (14.4.2014) [ובש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשוילי שלוה שלמה** (15.8.13) (להלן: "עניין שימשילשוילי") - נראה כי ישנה עמדה מבוססת בפסיקה בדבר המסקנה כי לבית המשפט סמכות לעיין בתיקים סגורים מכוח סעיף 74 לחסד"פ. לא זאת אף זאת, בית המשפט מחויב לעיין בתיקים סגורים לצורך הכרעה במחלוקת שבין הצדדים.

16. מאחר ומדובר בתיק חקירה סגור המצוי בידי המשיבה, ניתן לבחון הבקשה דרך סעיף 74 לחסד"פ, אך יש לעשות כן בזהירות ובאופן מדוד:

"בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים

סגורים בפני נאשם, המבחנים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבנות עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר. (פיסקה 13 להחלטת כב' השופט עמית בעניין שימשילשווילי).

מן הכלל אל פרט:

17. עיינתי בתיק החקירה הנ"ל ומצאתי כי יש בו כדי לתרום להגנת המבקש.

המדובר בתלונה שהוגשה על ידי המתלוננת לאלימות, בבית נמצאו ראיות לתקיפה לרבות סימנים על גופה של המתלוננת אך בסופו של דבר לא הוגש כתב אישום כנגד המבקש שטען כי המתלוננת היא שתקפה אותו והוא התגונן.

המתלוננת בקשה בסופו של יום לבטל את התלונה ועל כן לא הוגש כתב אישום. בנוסף אביו שנכח במקום ניסה בדבריו לחזק את דברי המבקש אך חלקים מדבריו לא עלו בקנה אחד עם דברי המבקש עצמו.

סוף דבר:

18. המשיבה תעביר את חומרי החקירה בפל"א 112131/22 בתוך 14 יום מהיום.

ניתנה היום, ג' תמוז תשפ"ה, 29 יוני 2025, בהעדר הצדדים.